

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1097

Варна, 31.01.2024 г.

Административният съд - Варна - X състав, в закрито заседание в състав:

СЪДИЯ: МАРИЯНА ШИРВАНЯН

като разгледа докладваното от съдията административно дело № 1620/2022 г. на Административен съд - Варна, за да се произнесе, взе предвид следното:

Предвид тълкуването дадено от СЕС в Решение на Съда (първи състав) от 4 май 2023 г. по дело C-97/21, MV - 98, ECLI:EU:C:2023:371, съдът, с оглед сходната национална нормативна уредба регламентираща задължение на административния орган при условията на обвързана компетентност да наложи едновременно две различни по последиците си и засегнатите права административни мерки на едно и също лице, подлежащи на обжалване в различни съдебни производства, както и предвидената възможност за налагане на административна санкция в отделно производство, издаденият акт, от което подлежи на оспорване в самостоятелно съдебно производство и провеждане на наказателно производство /посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение (диспозитив на решение Съда (първи състав) от 4 май 2023 г. по дело C-97/21), а част от мерките се прилагат преди установяването на нарушението чрез изследване на кръвна проба/, намира че могат в аспектите на Член 47, Член 48, Член 49, т.3 и Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да бъдат засегнати по неблагоприятен начин трудовите права и правата на свободно придвижване на лицата, предвидени в Член 26, т.2, Член 45, Член 46 ДФЕС, по отношение на които са наложени такива мерки, поради което следва да постави на Съда на ЕС следният въпрос свързан с тълкуването на разпоредби от Европейското законодателство и с допустимостта на националната уредба в светлината на цитираните по-горе норми от правото на ЕС:

Допустима ли е съгласно Член 47, Член 48, Член 49, т.3 и Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз национална правна уредба, съгласно която за едно и също нарушение на Закона за движение по пътищата след провеждане на отделни и самостоятелни производства по отношение на

водачът на МПС могат да бъдат приложени преди получаване на резултатите от медицинската експертиза, установяващи употребата на наркотични вещества едновременно две различни принудителни административни мерки с две различни заповеди, които подлежат на обжалване в различни съдебни производства и представляващи: 1. прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца до една година, подлежаща на предварително изпълнение, при издаване на разпореждане за това от административния орган и 2. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца, подлежаща на предварително изпълнение *ex lege* (по силата на закона), при условие че мярката не се налага от съд, а от административен орган и, че доказването на деянието на етапа на издаването на заповедите е чрез полеви тест направен от длъжностни лица в структурата на администрацията на административния орган налагащ мярката и, че оспорването на резултатите от полевите тестове е възложено по силата на правната норма като разход на лицето, срещу което се издава мярката и този разход е в размер на около 360лв., като резултатите от проведените изследвания за целите на обжалването на двете мерки се изготвят в срок над 6 месеца?

1. Правна уредба

1.1. Правото на съюза

Разпоредбите на Член 3, т.2; Член 4, т.3 Член 6; Член 19, т.1 вр. т. 3 б. б; Член 90; Член 91; от Консолидирани текстове на Договора за Европейския съюз и на Договора за функционирането на Европейския съюз Консолидиран текст на Договора за Европейския съюз Консолидиран текст на Договора за на Европейския съюз Протоколи Приложения към Договора за функционирането на Европейския съюз Декларации, приложени към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, подписан на 13 декември 2007 г. Таблици на съответствието /OJ C 202, 7.6.2016, p. 1-388 (BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV)/ (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=celex%3A12016ME%2FTXT>);

Директива 2006/126/ЕО на ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства / *OB L 403, 30.12.2006 г., стр. 18-60 (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV)*/ (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32006L0126>) В сила: Законът е изменен. Текуща консолидирана версия: 01/11/2020 ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/126/oj>;

Член 47, Член 48, Член 49, т.3 и Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

1.2. Национална уредба

1.2.1. Закон за движение по пътищата (ЗДвП):

Чл. 5. (1) Всеки участник в движението по пътищата:

На водача на пътно превозно средство е забранено:

1. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) да управлява пътно превозно средство с концентрация

на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози;

Чл. 165. (2) При изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби:

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) не допускат управлението на моторно превозно средство от водач, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози;

9. (нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) не допускат управлението на моторно превозно средство от водач, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища, или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употребата на наркотични вещества или техни аналози; в случай че при осъществяването на контрол с техническо средство или тест е установена концентрация на алкохол над 1,2 на хиляда и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози, длъжностното лице от службата за контрол съпровожда лицето до мястото за извършване на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване;

Чл. 171. (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г.) За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач:

а) за когото видимо се установи, че не отговаря на медицинските или психологическите изисквания - до отпадане на основанието за това;

б) (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

2а. (нова - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 54 от 2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;

б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година;

Чл. 172а. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) (1) Разходите за извършване на медицинско изследване, за вземане на биологични проби и за извършване на химическо изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или химико-токсикологично изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози са за сметка на лицето, за което с техническо средство е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или с тест е установена употреба на наркотични вещества или техни аналози или което е отказало извършването на проверка с техническо средство или тест.

(2) Разходите по ал. 1 са за сметка на ведомството, чийто орган е назначил изследването, когато извършената проба с техническо средство или тест е некачествена или невалидна или физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест и при извършването на химическо или химико-токсикологично изследване не е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози.

(3) До заплащането на разходите по ал. 1 свидетелството за управление на моторно превозно средство, отнето на основание чл. 171, т. 1, буква "б", не се връща на собственика.

Чл. 174. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство,

определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух:

1. над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително - за срок от 6 месеца и глоба 500 лв.;

2. над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително - за срок от 12 месеца и глоба 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от една до три години и глоба от 1000 до 2000 лв.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

(5) (Нова - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) По реда на наредбата по ал. 4 се установява и концентрацията на алкохол в кръвта на участниците в пътнотранспортни произшествия и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Чл. 177. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) Наказва се с глоба от 100 до 300 лв.:

1. който управлява моторно превозно средство, след като е лишен от това право по съдебен или административен ред;

2. (изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено;

3. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм. и доп., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) собственик, длъжностно лице или водач, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което:

а) не е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или което е лишено от право да управлява моторно

превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или свидетелството му е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено;

б) е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребило наркотични вещества или техни аналози.

Чл. 189а. (Нов - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) (1) За нарушение, извършено с пътно превозно средство, регистрирано в друга държава - членка на Европейския съюз, когато нарушителят не е установен, се извършва автоматизирано търсене в националните бази данни за регистрацията на пътни превозни средства на съответната държава - членка на Европейския съюз, с цел установяване на собственика на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението.

Чл. 189б. (Нов - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) Редът по чл. 189а се прилага при установяване на едно или няколко от следните нарушения:

1. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) управление на пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози;

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към ЗДвП

§ 6. По смисъла на този закон:

69. (Нова - ДВ, бр. 97 от 2017 г.) "Прекратяване на регистрация" е отмяна на разрешението превозното средство да се използва в пътното движение.

1.2.2.НАРЕДБА № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.)

Чл. 1. (1) (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) С тази наредба се урежда редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства (МПС), трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) По реда на тази наредба се установява и концентрацията на алкохол в кръвта на участници в пътнотранспортни произшествия и/или употребата от тях на наркотични вещества или техни аналози.

Чл. 3а. (Нов - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози - с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато:

1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест;

2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста;

3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

Чл. 7. (2) (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) Когато с тест е установено наличие на наркотични вещества или техни аналози, полицейски орган съпровожда лицето до мястото за извършване на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химико-токсикологично лабораторно изследване.

Чл. 14. (1) При медицинското изследване медицинският специалист по чл. 12, ал. 1 описва състоянието на изследваното лице, поведенческите му реакции, степента на съзнанието му, както и абстинентните му прояви, когато има такива.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) Резултатът от изследването, събраните анамнестични данни за налични заболявания (диабет, епилепсия и др.) и за приетите от изследваното лице лекарствени продукти през последните 24 часа се вписват в протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за концентрация на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози по образец съгласно приложение № 4. Протоколът се подписва от медицинския специалист по чл. 12, ал. 1, извършил изследването.

Чл. 15. (1) При медицинското изследване се вземат проби за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) За изследване за употреба на наркотични вещества или техни аналози се вземат две проби кръв, всяка от които с обем не по-малък от 7 мл, и една проба урина с препоръчителен обем не по-малък от 20 мл. За осигуряване на необходимото количество кръв се допуска използване на няколко вакуумни епруветки от същия тип по отношение на обем, антикоагулант и производител.

(4) Едната от кръвните проби по ал. 2 и 3 се съхранява като контролна, а другите кръвни проби и пробата урина се използват за химическо и химико-токсикологично лабораторно изследване.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) Вземането на кръв и урина за изследване за концентрация на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва в срока за явяване, определен в талона за изследване. При невъзможност на лицето да предостави проба урина и/или при обективна невъзможност за вземане на кръв за изследване в посочения срок медицинският специалист по чл. 12, ал. 1 отразява причините за забавянето и часа на вземането.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 81 от 2018 г.) При неявяване на лицето за изследване в указания в талона за изследване срок се приемат показанията на техническото средство или теста, с което е установена концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) Пробите кръв и урина за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози заедно с талона за изследване и протокола по чл. 14, ал. 2 се изпращат за изследване в специализираната химико-токсикологична лаборатория на МБАЛ - София, при ВМА, в специализираната химико-токсикологична лаборатория на МБАЛ - Варна, при ВМА, в специализираната химико-токсикологична лаборатория към Медицинския институт на МВР, в научно-техническите лаборатории към ОДМВР или в Националния институт по криминалистика при МВР.

Чл. 24. (1) Изследването на пробите се извършва от лице с висше образование и професионална квалификация "химик".

(2) Резултатите от химическото или химико-токсикологичното лабораторно изследване по чл. 22, ал. 1 и чл. 23, ал. 2 се отразяват в протокол за химическо или химико-токсикологично изследване за определяне концентрацията на алкохол и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози. Протоколът задължително съдържа данни за: имената, длъжността и местоработата на извършилият изследването специалист; имената и ЕГН на изследваното лице; кога, как и какви проби са постъпили за изследване; състоянието на пробите при постъпване в лабораторията; номерата на стикерите, с които са запечатани пробите; кога е извършено изследването; използваните аналитични методи и получените резултати. Протоколът се подписва от лицето, което е извършило изследването.

2. Съдебна практика на Съда на ЕС

Решение от 6 октомври 2022 година, HV, C\266/21, ECLI:EU:C:2022:754

Решение от 23 април 2015 година, Sevda Aykul, C\260/13, ECLI:EU:C:2015:257

Решение от 29 април 2021 година, AR, C\56/20, ECLI:EU:C:2021:333

Решение от 12 октомври 2023 година, GR, HS, IT, C\726/21, ECLI:EU:C:2023:764

3. Фактите по спора:

Предмет на проверка в производството пред Административен съд Варна е заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 22-1275-000237 по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП от 10.06.2022г. издадена от полицейски инспектор в сектор Пътна полиция Велико Търново към ОДМВР Велико Търново, упълномощен със Заповед №366з-1614/15.04.2022г. на Директора на ОД МВР Велико Търново.

ЗППАМ е издадена на Янко Георгиев Янков затова че виновно е нарушил чл.5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП на следните факти:

На 10.06.2022г. около 21.15ч. в гр.Велико Търново на ул.Генерал Гурко управлява собственият си лек автомобил след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установени по надлежния ред чрез направен тест в сградата на РУ Велико Търново с техническо средство Дрегер DRUG TEST 5000, с фабричен номер ARHY -0011 светлинната скала, на който е отчела положителен резултат за „амфетамин“ и „метамфетамин“. Тестът е започнал в 22.00ч. и е завършил в 22.15ч. Пробата е предявена и възприета от водача г-н Янков, който е споделил, че е употребил някакви наркотични вещества „кристали“ на дискотека край гр.Варна на 09.06.2022г. На г-н Янков е издаден талон за изследване и е съпроводен до ЦСМП при МОБАЛ „Д-р Стефан Черкезов“ гр.Велико Търново, където г-н Янков пред медицински лица е отказал да даде кръвна проба и урина за химичен анализ.

4. Становища на страните.

Страните не са изразили становища, въпреки дадената им възможност.

5. Мотиви за отправяне на преюдициалните въпроси:

Спорът в производството пред Административен съд Варна е за това: законосъобразно ли е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 22-1275-000237 по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП от 10.06.2022г. от полицейския инспектор в сектор Пътна полиция Велико Търново към ОДМВР Велико Търново.

Като отчита многопластовата нормативна уредба уреждаща режима на издаване, отнемането, прекратяването, подновяването и отменянето на свидетелствата за правоуправление на МПС (законодателство на ниво ЕС и на национално ниво - закон и подзаконовни нормативни актове) съдът намира, че законосъобразността на административния акт и приложената с него мярка следва да бъдат разгледани при съобразяване на националната регламентация, като бъде преценено съответствието ѝ с въведените в ХОПЕС презумпция за невинност (доколкото чрез прилагането на ПАМ се реализира преди установяването на престъплението ограничаване на правата на лицето за значителен срок - до решаването на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца) и принципи на законност и пропорционалност на наказанието, право на справедлив съдебен процес и право на всеки да не бъде съден два пъти за едно и също деяние (доколкото на лицето предварително се прилагат две различни мерки, които се оспорват в отделни съдебни производства, ако бъде установено извършването на деянието се образува съдебно производство по което съдът се произнася с присъда).

Преюдициалните въпроси са поставени при отчитането:

Първо, на регламентацията на издаването на СУМПС. В националната нормативна уредба на държавите-членки е транспонирана Директива 2006/126/ЕО на ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=celex:32006L0126>), поради което разглежданата в настоящото съдебно производство нормативна уредба е в обхвата на законодателството на ЕС.

В Директивата или в последващите ѝ изменения въведени с Директива 2009/113/ЕО на Комисията от 25 август 2009 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС; Директива 2011/94/ЕС на Комисията от 28 ноември 2011 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС; Директива 2012/36/ЕС на Комисията от 19 ноември 2012 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС Текст от значение за ЕИП; Директива 2013/22/ЕС на Съвета от 13 май 2013 г. за адаптиране на някои директиви в областта на транспортната политика поради присъединяването на Република Хърватия; Директива 2013/47/ЕС на Комисията от 2 октомври 2013 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС Текст от значение за ЕИП; Директива 2014/85/ЕС на Комисията от 1 юли 2014 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС Текст от значение за ЕИП; Директива (ЕС) 2015/653 на Комисията от 24 април 2015 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС (Текст от значение за ЕИП); Директива (ЕС) 2016/1106 на Комисията от 7 юли 2016 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския

парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС (Текст от значение за ЕИП); Директива (ЕС) 2018/645 на Европейския парламент и на Съвета от 18 април 2018 г. за изменение на Директива 2003/59/ЕО относно началната квалификация и периодичното обучение на водачи на определени пътни превозни средства за превоз на товари или пътници и Директива 2006/126/ЕО относно шофьорските книжки (Текст от значение за ЕИП.); Директива (ЕС) 2018/933 на Комисията от 29 юни 2018 г. за коригиране на версията на немски език на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС (Текст от значение за ЕИП.); Директива (ЕС) 2020/612 на Комисията от 4 май 2020 г. за изменение на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно свидетелствата за управление на МПС (Текст от значение за ЕИП) не са регламентирани основанията за временното отнемане на СУМПС.

В съображение 15 от Директивата на държавите членки е дадена компетентност по причини, свързани с пътната безопасност да прилагат националните си разпоредби относно отнемането, прекратяването, подновяването и отменянето на свидетелства за управление за всички притежатели на свидетелства, които са установили на тяхна територия. Националните разпоредби следва да бъдат съобразени с принципите заложи в правото на ЕС.

Второ, на тежестта на приложените мерки. Въпреки, че в националната доктрина (Димитров, Д., Административно право, Обща част, Сиби, София - 1993г., стр.197, абз. 6; Лазаров, К. Актуални трудове. Принудителни административни мерки. Недействителност на административните актове. Обвързана компетентност и оперативна самостоятелност., Сиела Норма АД, София, 2017г. стр.стр.82 -85; Матеева, Ж. в Димитрова, Д., Матеева, Ж. и Димитрова, Д., Административно право и процес, Издателство „Наука и икономика“ Икономически университет - Варна, Варна, 2020, стр.стр.94 -97) и съдебна практика (Решение № 2026 от 13.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 11068/2018 г., VIII о., докладчик председателят Бисерка Цанева; Решение № 1561 от 6.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10013/2018 г., VIII о., докладчик съдията Красимира Желева) принудителните административни мерки се разглеждат като вид административна принуда, която няма санкционен характер, но предвид начина на прилагането им, срока на прилагането им, ограниченията, които представляват, същите са форма на налагане на наказание (т.41 и т.42 от Решение на Съда (първи състав) от 4 май 2023 г. по дело,С-97/21,МV - 98, ECLI:EU:C:2023:371), което лицето изтърпява преди изясняване на наличието на нарушение и на вината на нарушителя. Този извод се допълва и от изискването да се заплати таксата за медицинското изследване от лицето, на което са приложени принудителните административни мерки.

Трето на разликите между процесния спор и тези разгледани в цитираните решения на СЕС. В решение по дело С\266/21 на СЕС се разглежда спорът относно отказът на една държава членка да изпълни прието от друга държава членка решение за временно отнемане на право на управление на моторно превозно средство. В решението по дело С\260/13, СЕС се е произнесъл по спор за отказа на държава членка да признае валидността на издадено от друга държава членка свидетелство за управление, притежавано от лице, управлявало моторно превозно средство под въздействието на наркотични вещества. В решението по дело С- 56/20

СЕС е разгледал отнемането на свидетелството за управление на територията на държава членка, различна от държавата членка, която го е издала и извършеното отбелязване върху свидетелството за управление, че то не е валидно на територията на тази държава членка. В решението по дело C-726/21 СЕС е разгледал спазването на принципът non bis in idem, и е посочил, че при преценката за спазването му при постановяването на съдебен акт по повдигнато обвинение в една държава членка, следва да се вземат пред вид както деянията посочени в заключителната част на обвинителния акт, съставен от компетентните органи на друга държава членка, и в диспозитива на влязлата в сила присъда, постановена в тази държава членка, така и деянията посочени в мотивите на тази присъда, както и тези, които са били предмет на досъдебното производство, но не са били включени в обвинителния акт, както и всички релевантни сведения за фактите, във връзка с които в тази друга държава членка е проведено предходно наказателно производство, приключило с влязъл в сила акт. Предвид посоченият предмет на цитираните решения, дадените от СЕС в тях насоки за тълкуване и прилагане на националните норми транспониращи разпоредбите на Директивата за СУМПС са неотнормисими и това налага отправянето на настоящото преюдициално запитване.

6. Приложения към преюдициалното запитване в заверени за вярност от деловодител на Административен съд Варна копия:

6.1. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1275-000237 от 10.06.2022г. на полицейски инспектор към ОД МВР Велико Търново, с-р Пътна полиция Велико Търново

6.2. Жалба;

6.3. Акт Серия GA Акт № 643691

Водим от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Поставя следният въпрос на Съда на Европейския съюз:

Допустима ли е съгласно Член 47, Член 48, Член 49, т.3 и Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз национална правна уредба, съгласно която за едно и също нарушение на Закона за движение по пътищата след провеждане на отделни и самостоятелни производства по отношение на водачът на МПС могат да бъдат приложени преди получаване на резултатите от медицинската експертиза, установяващи употребата на наркотични вещества едновременно две различни принудителни административни мерки с две различни заповеди, които подлежат на обжалване в различни съдебни производства и представляващи: 1. прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца до една година, подлежаща на предварително изпълнение, при издаване на разпореждане за това от административния орган и 2. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца, подлежаща на предварително изпълнение ex lege (по силата на закона), при условие че мярката не се налага от съд, а от административен орган и, че доказването на деянието на етапа на издаването на заповедите е чрез полеви тест направен от длъжностни лица в структурата

на администрацията на административния орган налагащ мярката и, че оспорването на резултатите от полевите тестове е възложено по силата на правната норма като разход на лицето, срещу което се издава мярката и този разход е в размер на около 360лв., като резултатите от проведените изследвания за целите на обжалването на двете мерки се изготвят в срок над 6 месеца?

Съдът спира производството на делото на основание чл.631 от ГПК.
Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: